

Bruxelles, 19 noiembrie 2025
(OR. en)

15640/25

**Dosar interinstituțional:
2025/0367 (NLE)**

**ANTIDISCRIM 110
COCON 69
COHOM 169
COPEN 354
DROIPEN 141
EDUC 457
FREMP 342
JAI 1721
MIGR 434
SOC 784
STATIS 90**

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	19 noiembrie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI privind poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului părților la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cu ocazia celei de a 19-a reuniuni, referitoare la recomandările și concluziile adresate anumitor părți privind punerea în aplicare a respectivei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de instituțiile Uniunii și de administrația publică a acesteia

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 713 final.

Anexă: COM(2025) 713 final

Bruxelles, 19.11.2025
COM(2025) 713 final

2025/0367 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii Europene în cadrul
Comitetului părților la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea
violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cu ocazia celei de a 19-a reuniuni,
referitoare la recomandările și concluziile adresate anumitor părți privind punerea în
aplicare a respectivei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de instituțiile Uniunii
și de administrația publică a acesteia**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii cu ocazia celei de a 19-a reuniuni a Comitetului părților (*Committee of the Parties* – „CoP” sau „comitetul”) la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („Convenția de la Istanbul” sau „convenția”) din 11 decembrie 2025, în legătură cu adoptarea preconizată a opt proiecte de recomandări și a unui proiect de concluzie adresate unui număr de nouă state părți cu privire la punerea în aplicare de către acestea a convenției².

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția de la Istanbul

Convenția de la Istanbul stabilește un set cuprinzător și armonizat de norme pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice în Europa și în afara acesteia. Convenția a intrat în vigoare la 1 august 2014.

UE a semnat convenția în iunie 2017 și a finalizat procedura de aderare prin depunerea a două instrumente de aprobare la 28 iunie 2023, determinând intrarea în vigoare a convenției pentru UE la 1 octombrie 2023. UE a aderat la convenție în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, și anume aspectele legate de instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia¹ și aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală, precum și în ceea ce privește azilul și nereturnarea². Toate statele membre ale UE au semnat convenția, iar 22 dintre acestea au ratificat-o³.

2.2. Comitetul părților

CoP⁴ este alcătuit din reprezentanți ai părților la convenție. Părțile trebuie să depună eforturi pentru a numi, ca reprezentanți ai lor, experți de cel mai înalt nivel posibil în domeniul prevenirii și al combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței domestice⁵. Sarcinile încredințate CoP sunt enumerate la regula 1 din Regulamentul său de procedură⁶. La 1 octombrie 2023, UE a devenit parte la convenție și, ca atare, membră a CoP [articolul 67 alineatul (1) din convenție].

¹ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

² Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

³ Situația ratificărilor la 12 noiembrie 2025: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017); FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014); LV (2023).

⁴ [Comitetul părților – Convenția de la Istanbul, Combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Regula 2 punctul 1 litera (b) din Regulamentul de procedură al Comitetului părților.

⁶ Documentul IC-CP(2015)2, adoptat la 4 mai 2015.

2.3. Mecanismul de monitorizare instituit prin Convenția de la Istanbul

Convenția de la Istanbul instituie un mecanism de monitorizare care să asigure punerea în aplicare eficace a convenției de către părți⁷. Scopul este evaluarea modului în care este pusă în practică convenția și furnizarea de orientări părților. Mecanismul de monitorizare este alcătuit din două organisme distincte, dar care interacționează: un organism independent format din experți [Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („GREVIO”)]; și CoP.

GREVIO este un grup independent de experți, însărcinat să monitorizeze punerea în aplicare a convenției de către fiecare țară în parte, în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) din convenție. Procedura de monitorizare este prevăzută la articolul 68 din convenție. În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) din convenție, părțile noi trebuie să depună, în baza unui chestionar elaborat de GREVIO, un raport în care să detalieze măsurile legislative și alte măsuri pe care le-au adoptat pentru a pune în aplicare convenția. GREVIO pregătește un raport privind măsurile luate de partea în cauză pentru a pune în aplicare convenția și prezintă sugestii și propuneri cu privire la modul în care partea respectivă poate aborda problemele identificate⁸.

Pe baza raportului elaborat de GREVIO și în conformitate cu articolul 68 alineatul (12) din convenție, CoP poate adopta recomandări adresate părții în cauză cu privire la punerea în aplicare a convenției și poate stabili un termen până la care partea în cauză trebuie să prezinte un răspuns în legătură cu modul în care a dat curs recomandărilor. Pe baza acestei dispoziții, CoP a adoptat recomandări adresate părților, făcând distincție între acțiuni ce ar trebui întreprinse cât mai curând posibil, cu obligația de a prezenta un raport în termen de trei ani, și acțiuni care, deși importante, nu impun același grad de urgență. La sfârșitul perioadei de trei ani, partea trebuie să trimită CoP un raport cu privire la progresele înregistrate în punerea în practică a recomandărilor ce i-au fost adresate. Pe baza acestor informații și a oricăror alte informații suplimentare obținute, secretariatul comitetului⁹ pregătește concluziile privind modul în care s-a dat curs recomandărilor referitoare la fiecare parte examinată, pe care CoP le adoptă.

Întrucât procedura de evaluare de referință a fost finalizată pentru aproape toate părțile, GREVIO a decis, la sfârșitul anului 2022, să treacă la următoarea etapă a evaluării sale. În conformitate cu articolul 68 alineatul (3) din convenție, procedurile de evaluare ale GREVIO realizate în urma evaluării de referință se împart în runde (denumite „runde de evaluare tematică”). Prima rundă de evaluare tematică este intitulată „Consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție” și se desfășoară în perioada 2023-2031. Evaluarea de referință a vizat aproximativ 60 de articole din Convenția de la Istanbul, iar noua procedură de evaluare tematică abordează 20 de articole, și anume articolele 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 și 56. Aceste articole stabilesc standarde pentru autoritățile de aplicare a legii, pentru profesioniștii din domeniul justiției penale, pentru furnizarea de servicii generale și specializate de sprijinire a victimelor, precum și o abordare globală centrată pe victimă. Scopul este de a furniza o evaluare mai aprofundată a acestor domenii, axată pe progresele înregistrate în legătură cu fiecare articol.

⁷ Articolul 1 alineatul (2) din Convenția de la Istanbul.

⁸ Articolul 68 alineatul (10) din Convenția de la Istanbul.

⁹ Procedura aplicabilă în materie de supraveghere a punerii în aplicare și a raportării este definită în „Cadrul pentru supravegherea punerii în aplicare a recomandărilor adresate statelor părți”, pe care CoP l-a adoptat la 13 aprilie 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

La punctul 305 din Avizul 1/19 din 6 octombrie 2021, *Convenția de la Istanbul*¹⁰, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a confirmat că o mare parte din obligațiile convenției sunt, în esență, obligatorii pentru Uniune în ceea ce privește personalul din administrația sa și în ceea ce privește membrii publicului care vizitează sediile și clădirile instituțiilor, ale agențiilor și ale organelor sale. În ceea ce privește cele 20 de dispoziții specifice care sunt analizate în prima rundă de evaluare tematică, Curtea a confirmat că 17 dintre acestea se aplică și în ceea ce privește Uniunea și propria sa administrație publică, și anume toate dispozițiile menționate mai sus, cu excepția articolelor 3, 31 și 48 din convenție. În același timp, amploarea obligațiilor Uniunii ar trebui interpretată ținând seama de natura și competențele sale specifice. În special, întrucât administrația publică a UE nu dispune de competențe de asigurare a respectării legii, recomandările referitoare la chestiuni legate de asigurarea respectării legii, cum ar fi emiterea de ordine de interdicție de urgență, ar trebui interpretate ca impunând garantarea siguranței victimei, în limitele competențelor administrației publice a UE, de exemplu prin refuzarea accesului presupușilor autori ai actelor de violență în clădirile instituțiilor.

Cu ocazia reuniunii sale din decembrie 2024, CoP a adoptat o decizie privind recomandările ce urmează să fie adoptate de Comitetul părților pe baza rapoartelor GREVIO adoptate în cadrul primei sale runde de evaluare tematică¹¹.

Până în prezent, practica CoP a fost să adopte recomandări și concluzii bazate pe consens în cadrul reuniunilor sale care au loc la cererea¹² unei treimi din părți, a președintelui comitetului sau a secretarului general, de regulă de două ori pe an.

2.4. Actele avute în vedere spre adoptare de către Comitetul părților

Se estimează că, la 11 decembrie 2025, în cadrul celei de a 19-a reuniuni, CoP va adopta opt proiecte de recomandări (unul bazat pe procedura de evaluare de referință și șapte bazate pe prima rundă de evaluare tematică), precum și o concluzie (denumite în continuare „proiectele de recomandări” și, respectiv, „proiectul de concluzii” și denumite în comun „actele avute în vedere”):

- (1) recomandare adresată Regatului Unit privind punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul, cuprinsă în documentul IC-CP(2025)22prov;
- (2) recomandări adresate Andorrei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)23prov;
- (3) recomandări adresate Belgiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)24revprov;
- (4) recomandări adresate Franței privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)25prov;
- (5) recomandări adresate Italiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)26prov;

¹⁰ Avizul Curții de Justiție 1/19 din 6 octombrie 2021, *Convenția de la Istanbul*, ECLI:EU:C:2021:832.

¹¹ Inclusă în documentul IC-CP(2024)10 rev.

¹² Articolul 67 alineatul (2) din convenție.

- (6) recomandări adresate Țărilor de Jos privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)27prov;
- (7) recomandări adresate Portugaliei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)28prov];
- (8) recomandări adresate Serbiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)29prov; și
- (9) concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor adresate Poloniei adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2025)30prov.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE LUATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Actele avute în vedere se adresează unui număr de nouă părți și includ recomandări (formulate pe baza procedurii de evaluare de referință și a primei runde de evaluare tematică) privind măsurile care trebuie luate cu privire la punerea în aplicare de către opt părți a Convenției de la Istanbul, precum și concluzii privind modul în care o parte a dat curs recomandărilor anterioare. Actele avute în vedere vizează punerea în aplicare a dispozițiilor convenției de către instituțiile relevante și administrația publică. Uniunea a aderat la convenție în măsura în care aceasta se aplică instituțiilor sale și administrației sale publice și are competența exclusivă de a accepta obligațiile prevăzute în convenție cu privire la propriile sale instituții și la propria administrație publică, în sensul articolului 336 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Prin urmare, este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul CoP în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, întrucât actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii și ar putea avea un efect asupra interpretării viitoare a dispozițiilor relevante ale convenției.

Proiectele de recomandări și proiectul de concluzii privind aspecte care intră în sfera de competență a Uniunii, în ceea ce privește propriile sale instituții și propria administrație publică, sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii. Prin urmare, se propune ca Uniunea să nu se opună adoptării proiectelor de recomandări și proiectului de concluzii în cadrul celei de a 19-a reuniuni a CoP.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care

„au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”¹³.

4.1.2. *Aplicarea la cazul în discuție*

CoP este un organism instituit prin Convenția de la Istanbul. Actele avute în vedere, pe care CoP este invitat să le adopte, sunt acte cu efecte juridice. Actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, întrucât pot afecta interpretarea viitoare a dispozițiilor relevante ale Convenției de la Istanbul. Prin urmare, temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. **Temeiul juridic material**

4.2.1. *Principii*

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care o poziție este luată în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

În ceea ce privește un act avut în vedere care urmărește simultan mai multe obiective sau care include mai multe elemente care sunt legate între ele în mod inextricabil, fără ca vreunul să fie accesoriu în raport cu un altul, temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE va trebui să includă, în mod excepțional, diferitele temeuri juridice relevante.

4.2.2. *Aplicarea la cazul în discuție*

Referitor la temeiul juridic material, UE a aderat la Convenția de la Istanbul în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, și anume aspectele legate de instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia¹⁴ și cele legate de cooperarea judiciară în materie penală, precum și în ceea ce privește azilul și nereturnarea¹⁵. Aderarea UE la Convenția de la Istanbul a făcut obiectul a două decizii distincte ale Consiliului pentru a ține seama de poziția specială a Danemarcei și a Irlandei cu privire la titlul V din TFUE. În consecință, și decizia de stabilire a poziției care urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul CoP trebuie să facă obiectul a două decizii, atunci când recomandările sau concluziile relevante se referă la ambele aspecte. Propunerea de decizie vizează aspectele legate de instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia. Prin urmare, temeiul juridic material al prezentei decizii este articolul 336 din TFUE.

¹³ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

¹⁴ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

¹⁵ Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 336 din TFUE, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului părților la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cu ocazia celei de a 19-a reuniuni, referitoare la recomandările și concluziile adresate anumitor părți privind punerea în aplicare a respectivei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de instituțiile Uniunii și de administrația publică a acestora

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 336, coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („convenția”) a fost încheiată de Uniune prin Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului¹⁶ în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acestora și prin Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului¹⁷ în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, în măsura în care aceste aspecte intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii, și a intrat în vigoare pentru Uniune la 1 octombrie 2023.
- (2) În temeiul articolului 66 alineatul (1) din convenție, Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (denumit în continuare „GREVIO”) trebuie să monitorizeze punerea în aplicare a convenției de către părțile la convenție (denumite în continuare „părțile”). În conformitate cu articolul 68 alineatul (11) din convenție, GREVIO urmează să își adopte raportul și concluziile privind măsurile luate de partea în cauză pentru punerea în aplicare a dispozițiilor convenției.
- (3) Comitetul părților (denumit în continuare „comitetul”) poate adopta recomandări adresate părții în cauză, în conformitate cu articolul 68 alineatul (12) din convenție, pe baza raportului și a concluziilor GREVIO. Aceste recomandări trebuie să facă distincție între măsurile care urmează să fie luate cât mai curând posibil, cu obligația de a-i prezenta comitetului un raport în termen de trei ani, și măsurile care, deși

¹⁶ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acestora, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

¹⁷ Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

considerate importante, nu impun același grad de urgență. La sfârșitul perioadei de trei ani, partea în cauză trebuie să raporteze comitetului cu privire la măsurile luate, în 10 domenii specifice ale convenției. Pe baza respectivului raport și a oricăror alte informații suplimentare, comitetul urmează să adopte concluzii privind modul în care s-a dat curs recomandărilor respective, elaborate de secretariatul comitetului.

- (4) În temeiul articolului 68 alineatul (3) din convenție, procedurile de evaluare care sunt desfășurate după procedura de evaluare de referință a GREVIO se împart în runde (denumite în continuare „runde de evaluare tematică”). Prima rundă de evaluare tematică este intitulată „Consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție” și vizează 20 de articole ale convenției, respectiv articolele 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 și 56. Cu ocazia celei de a 17-a reuniuni din 17 decembrie 2024, comitetul a adoptat o decizie privind recomandările ce urmează să fie adoptate de comitet pe baza rapoartelor GREVIO adoptate în cadrul primei runde de evaluare tematică, conținută în documentul IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Se estimează că, în cadrul celei de a 19-a reuniuni, din 11 decembrie 2025, comitetul urmează să adopte următoarele proiecte de recomandări (unul bazat pe runda de evaluare de referință și șapte bazate pe prima rundă de evaluare tematică) și următorul proiect de concluzii privind punerea în aplicare a convenției de către nouă părți (denumite în continuare „proiectele de recomandări” și, respectiv, „proiectul de concluzii” și denumite în comun „actele avute în vedere”):
- (1) recomandare adresată Regatului Unit privind punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul, cuprinsă în documentul IC-CP(2025)22prov;
 - (2) recomandări adresate Andorrei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)23prov;
 - (3) recomandări adresate Belgiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)24revprov;
 - (4) recomandări adresate Franței privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)25prov;
 - (5) recomandări adresate Italiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)26prov;
 - (6) recomandări adresate Țărilor de Jos privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)27prov;
 - (7) recomandări adresate Portugaliei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)28prov;
 - (8) recomandări adresate Serbiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)29prov; și
 - (9) concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor adresate Poloniei adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2025)30prov.

-
- (6) Uniunea are competența exclusivă de a accepta obligațiile prevăzute în convenție cu privire la propriile sale instituții și la propria administrație publică, în sensul articolului 336 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. La punctul 305 din Avizul 1/19 din 6 octombrie 2021, *Convenția de la Istanbul*¹⁸, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a confirmat că o mare parte din obligațiile convenției privind adoptarea de măsuri preventive și de protecție sunt, în esență, obligatorii pentru Uniune în ceea ce privește personalul din administrația sa și în ceea ce privește membrii publicului care vizitează sediile și clădirile instituțiilor, ale agențiilor și ale organelor sale. În plus, la punctul 307 din același aviz, Curtea a statuat că Uniunea nu ar trebui să se limiteze la stabilirea unor cerințe minime sau a unor măsuri de sprijin, ci ar trebui să se asigure ea însăși că aceste obligații sunt îndeplinite integral. În același timp, amploarea obligațiilor Uniunii ar trebui interpretată ținând seama de natura și competențele sale specifice. În special, întrucât administrația publică a Uniunii nu dispune de competențe de asigurare a respectării legii, recomandările referitoare la chestiuni legate de asigurarea respectării legii, cum ar fi emiterea de ordine de interdicție de urgență, ar trebui interpretate ca impunând Uniunii garantarea siguranței victimei în limitele competențelor Uniunii, de exemplu prin refuzarea accesului presupușilor autori de acte de violență în clădirile instituțiilor.
- (7) Actele avute în vedere se referă la punerea în aplicare a dispozițiilor convenției care se aplică și Uniunii în ceea ce privește propriile sale instituții și propria sa administrație publică. Prin urmare, este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul comitetului în ceea ce privește aspectele legate de instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, întrucât actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, în sensul că ar putea avea un efect asupra interpretării viitoare a dispozițiilor relevante ale convenției.
- (8) În ceea ce privește Regatul Unit, proiectul de recomandare privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea: de a asigura resurse financiare adecvate și durabile pentru toate politicile care vizează combaterea violenței împotriva femeilor și o finanțare durabilă pentru organizațiile relevante ale societății civile (articolul 8 din convenție); de a dota organismele naționale de coordonare cu mandatul, competența și resursele necesare și de a asigura coordonarea și punerea în aplicare a politicilor și măsurilor de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor, precum și monitorizarea și evaluarea independentă a acestora, pe baza unor date relevante (articolul 10 din convenție); de a armoniza sistemele de colectare a datelor și de a asigura colectarea sistematică de date dezagregate privind violența împotriva femeilor (articolul 11 din convenție); de a asigura formarea profesioniștilor relevanți cu privire la modul adecvat în care trebuie să răspundă la cazurile de violență împotriva femeilor (articolul 15 din convenție); de a elimina barierele din calea accesului la serviciile de asistență generală (articolul 20 din convenție); de a asigura accesul la servicii specializate de asistență și la adăposturi pentru toate victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice (articolele 22 și 23 din convenție); de a reduce victimizarea secundară, prin asigurarea tratării eficiente și fără întârziere a cazurilor (articolul 50 din convenție); și de a asigura utilizarea ordinelor de interdicție de urgență (articolul 52 din convenție). Întrucât recomandarea privind aspectele respective este în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică

¹⁸ Avizul Curții de Justiție 1/19 din 6 octombrie 2021, *Convenția de la Istanbul*, ECLI:EU:C:2021:832.

nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acesteia.

- (9) În ceea ce privește Andorra, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a elabora o strategie cuprinzătoare pe termen lung pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor care intră sub incidența convenției; de a asigura faptul că organizațiile pentru drepturile femeilor sunt pe deplin implicate în procesul de elaborare a politicilor și de a evalua periodic aceste politici pe baza unor indicatori detaliați (articolul 7 din convenție); de a îmbunătăți claritatea bugetelor pentru activitățile de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, de a continua eforturile de majorare a acestor bugete dacă este necesar și de a asigura faptul că ONG-urilor specializate în drepturile femeilor li se acordă suficiente subvenții și timp pentru a desfășura activitățile care le-au fost încredințate (articolul 8 din convenție); de a continua extinderea colectării de date privind toate formele de violență care intră sub incidența convenției (articolul 11 din convenție); de a extinde campaniile de prevenire la toate formele de violență care intră sub incidența Convenției de la Istanbul și de a evalua periodic impactul acestora (articolul 12 din convenție); de a asigura resurse umane suficiente și calificări adecvate ale profesioniștilor care lucrează în cadrul programelor pentru autorii actelor de violență, de a elabora standarde minime și de a introduce un program specific pentru autorii actelor de violență sexuală (articolul 16 din convenție); de a asigura faptul că serviciile specializate de asistență răspund nevoilor victimelor (articolul 22 din convenție); de a lua măsuri pentru a garanta faptul că toate părțile interesate efectuează o evaluare a riscurilor pentru toate formele de violență care intră sub incidența convenției și repetă în mod regulat o astfel de evaluare (articolul 51 din convenție); de a asigura faptul că ordinele de interdicție de urgență pot fi emise fără întârziere în cazul în care există un pericol imediat și de a stabili un cadru juridic clar care să garanteze gestionarea corespunzătoare a ordinelor de interdicție de urgență (articolul 52 din convenție); și de a asigura faptul că victimele tuturor formelor de violență care intră sub incidența convenției pot beneficia de ordine de protecție și că încălcările sunt pedepsite (articolul 53 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.
- (10) În ceea ce privește Belgia, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a asigura o mai mare coerență a politicilor și măsurilor legate de prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor între diferitele niveluri de guvernare din țară (articolul 7 din convenție); de a asigura faptul că datele colectate sunt dezagregate și de a armoniza colectarea acestora (articolul 11 din convenție); de a asigura punerea în practică a cerinței de a transmite cunoștințe privind principiile enumerate la articolul 14 din convenție la toate nivelurile de educație (articolul 14 din convenție); de a introduce activități de formare inițială și continuă pentru toți profesioniștii relevanți și de a adopta și disemina standarde de calitate pentru cursurile de formare (articolul 15 din convenție); de a spori sprijinul pentru redresarea și independența economică a femeilor care sunt victime ale violenței prin măsuri relevante și de a pune în aplicare parcursuri standardizate de îngrijire în sectorul asistenței medicale pentru a asigura identificarea victimelor și îndrumarea acestora către serviciile specializate de asistență adecvate (articolul 20 din convenție); de a asigura accesul la adăposturi și de a crea o linie de asistență telefonică care să servească drept punct unic de contact (articolul 22 din convenție); de a asigura tratarea eficientă a cazurilor și o înțelegere a violenței împotriva femeilor axată pe gen și pe

victime; de a asigura existența unor garanții eficace pentru prevenirea utilizării necorespunzătoare a medierii și de a asigura sancțiuni adecvate și suficiente (articolele 49 și 50 din convenție); de a asigura faptul că sunt disponibile și accesibile tuturor victimelor ordine de interdicție de urgență, de protecție și de restricție (articolele 52 și 53 din convenție); de a evalua punerea în aplicare a măsurilor de protecție existente și de a asigura faptul că toate măsurile în vigoare sunt puse în practică pentru victimele tuturor formelor de violență care intră sub incidența convenției (articolul 56 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

- (11) În ceea ce privește Franța, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a elabora o strategie globală pe termen lung pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor care intră sub incidența convenției, de a asigura faptul că sunt alocate resurse adecvate organismului care coordonează politicile de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și de a asigura faptul că asociațiile pentru drepturile femeilor sunt pe deplin implicate în elaborarea politicilor și evaluează periodic aceste politici pe baza unor indicatori predefiniți (articolul 7 din convenție); de a continua eforturile de asigurare a unei finanțări adecvate pentru politicile de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor, de a îmbunătăți claritatea bugetelor alocate acestor politici și de a asigura faptul că organizațiile pentru drepturile femeilor dispun de resurse financiare suficiente și stabile pentru a-și desfășura activitatea (articolul 8 din convenție); de a asigura dezagregarea datelor și a institui o colectare de date privind numărul de femei și fete care solicită ajutor din partea serviciilor de asistență medicală (articolul 11 din convenție); de a îmbunătăți eforturile și de a evalua impactul măsurilor din domeniul prevenirii primare (articolul 12 din convenție); de a asigura faptul că elevii au acces la educație cu privire la aspectele menționate la articolul 14 din convenție (articolul 14 din convenție); de a asigura faptul că toți profesioniștii care intră în contact cu victimele și cu autorii actelor de violență beneficiază de formare cu privire la toate formele de violență împotriva femeilor și că o astfel de formare este evaluată (articolul 15 din convenție); de a adopta și pune în aplicare standarde minime pentru programele destinate autorilor actelor de violență și de a evalua impactul acestora (articolul 16 din convenție); de a asigura faptul că sunt înființate organisme de coordonare în întreaga țară și că noile ghișee unice înființate pentru a oferi sprijin femeilor care sunt victime implică toate organismele în cauză (articolul 18 din convenție); de a asigura faptul că toate femeile care sunt victime ale violenței au acces la o examinare medico-legală și de a lua măsuri suplimentare pentru a preveni și a combate violența împotriva femeilor cu handicap (articolul 20 din convenție); de a asigura faptul că în întreaga țară este disponibilă asistență de specialitate, inclusiv pentru femeile care sunt victime ale violenței și copiii lor care locuiesc în adăposturi, și de a asigura faptul că aceste servicii răspund dimensiunii digitale a violenței împotriva femeilor (articolul 22 din convenție); de a oferi victimelor violenței sexuale asistență medicală, asistență post-traumatică, examinări medico-legale și asistență psihologică (articolul 25 din convenție); de a consolida măsurile luate pentru a încuraja femeile care sunt victime ale tuturor formelor de violență care intră sub incidența convenției să denunțe astfel de acte de violență și de a asigura servicii adecvate de primire și de sprijin, precum și de a continua eforturile de asigurare a unui răspuns judiciar adecvat la toate formele de violență împotriva femeilor (articolele 49 și 50 din convenție); de a asigura faptul că se efectuează sistematic evaluări ale riscurilor în toate cazurile de violență împotriva

femeilor (articolul 51 din convenție); de a utiliza în mai mare măsură ordinele de protecție și de a asigura faptul că încălcările sunt sancționate (articolul 53 din convenție); și de a limita victimizarea secundară la care femeile care sunt victime ale violenței pot fi expuse în cursul procedurilor (articolul 56 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

- (12) În ceea ce privește Italia, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a asigura faptul că planul național de acțiune al Italiei privind violența împotriva femeilor abordează toate formele de violență împotriva femeilor și este susținut de un calendar, de resurse financiare și de indicatori pentru măsurarea progreselor, de a asigura o consultare eficace cu societatea civilă și de a coordona mai bine punerea în aplicare a politicilor relevante (articolul 7 din convenție); de a asigura o finanțare durabilă și pe termen lung pentru toate politicile și măsurile care vizează prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor, asigurând, în același timp, linii bugetare și de finanțare separate (articolul 8 din convenție); de a asigura colectarea și dezagregarea datelor de către toate părțile interesate relevante (articolul 11 din convenție); de a revizui programele de învățământ și materialele didactice în vederea eliminării stereotipurilor negative cu privire la femei și fete (articolul 14 din convenție); de a introduce activități de formare inițială și continuă pentru toți profesioniștii relevanți cu privire la toate formele de violență împotriva femeilor (articolul 15 din convenție); de a asigura disponibilitatea adăposturilor și a liniilor de asistență telefonică pentru toate victimele (articolul 22 din convenție); de a asigura răspunsuri prompte, adecvate și eficace la denunțurile referitoare la toate formele de violență împotriva femeilor (articolele 49 și 50 din convenție); de a asigura evaluări sistematice ale riscurilor pentru victimele tuturor formelor de violență împotriva femeilor, care să se bazeze pe manuale și orientări (articolul 51 din convenție); și de a asigura faptul că ordinele de interdicție de urgență sunt emise atunci când este necesar și că se iau măsuri în cazul în care sunt încălcate (articolele 52 și 52 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.
- (13) În ceea ce privește Țările de Jos, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către această țară a convenției include necesitatea: de a asigura faptul că politicile și măsurile luate în legătură cu prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice sunt coordonate și vizează toate formele de violență împotriva femeilor care intră sub incidența convenției, de a atribui rolul de organism de coordonare unor entități pe deplin instituționalizate, cu mandate și competențe clare și dotate cu resursele necesare, și de a asigura implicarea organizațiilor neguvernamentale în procesul de elaborare a politicilor (articolul 7 din convenție); de a introduce o finanțare adecvată și durabilă pentru politicile și măsurile privind toate formele de violență împotriva femeilor și de violență domestică, de a introduce linii bugetare și linii de finanțare separate care să se bazeze pe principiul integrării dimensiunii de gen în buget și de a asigura o finanțare adecvată și durabilă pentru organizațiile pentru drepturile femeilor (articolul 8 din convenție); de a adapta categoriile de date pentru colectarea de date dezagregate (articolul 11 din convenție); de a lua măsuri pentru a transmite cunoștințe privind toate principiile enumerate la articolul 14 din convenție (articolul 14 din convenție); de a spori activitățile de formare pentru toți profesioniștii, valorificând totodată expertiza organizațiilor pentru

drepturile femeilor (articolul 15 din convenție); de a asigura accesul la adăposturi pentru toate victimele, inclusiv pentru victimele discriminării intersecționale (articolul 22 din convenție); de a lua măsuri pentru a încuraja femeile care sunt victime, inclusiv femeile expuse riscului de discriminare intersecțională, să raporteze actele de violență (articolele 49 și 50 din convenție); de a asigura faptul că se efectuează evaluări ale riscurilor în cazurile de violență domestică și de alte forme de violență împotriva femeilor, ca parte a unui răspuns multiinstituțional (articolul 51 din convenție); și de a asigura faptul că autoritățile relevante pot emite imediat ordine de restricție și de interdicție de urgență în cazuri de pericol iminent (articolul 52 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

(14) În ceea ce privește Portugalia, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a asigura resurse financiare adecvate pentru punerea în aplicare a strategiilor și a planurilor de acțiune naționale, precum și a unei finanțări durabile pentru organizațiile pentru drepturile femeilor (articolul 8 din convenție); de a asigura formarea tuturor profesioniștilor care intră în contact cu victimele pe teme legate de violența împotriva femeilor (articolul 15 din convenție); de a asigura faptul că programele pentru autorii actelor de violență domestică și sexuală sunt disponibile în mod suficient, de a adopta standarde minime și de a le evalua în permanență (articolul 16 din convenție); de a elabora un răspuns coordonat multiinstituțional care să fie pe deplin operațional pentru toate formele de violență împotriva femeilor (articolul 18 din convenție); de a crea o linie de asistență telefonică pentru femeile care sunt victime ale diferitelor forme de violență, de a asigura adăposturi pentru victimele tuturor formelor de violență împotriva femeilor și de a asigura disponibilitatea serviciilor specializate de asistență (articolul 22 din convenție); de a asigura investigarea eficace a cazurilor, intensificând eforturile de strângere a probelor prin renunțarea la dependența excesivă de declarațiile victimelor, și de a asigura faptul că sancțiunile sunt proporționale cu gravitatea infracțiunii (articolele 49 și 50 din convenție); și de a asigura faptul că ordinele de interdicție de urgență sunt emise rapid și cu efect imediat și de a consolida monitorizarea ordinelor de protecție (articolele 52 și 53 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

(15) În ceea ce privește Serbia, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a asigura punerea în aplicare și monitorizarea eficace a strategiei sale relevante și de a aloca resurse suficiente organismului sau organismelor competente responsabile cu coordonarea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea independentă a politicilor și măsurilor care abordează toate formele de violență împotriva femeilor (articolul 7); de a asigura resurse financiare adecvate și durabile pentru legislația, politicile și măsurile menite să prevină și să combată violența împotriva femeilor și violența domestică, inclusiv pentru instituțiile și entitățile responsabile cu punerea lor în aplicare, precum și de a utiliza integrarea dimensiunii de gen în buget pentru a permite monitorizarea eficace a cheltuielilor publice și pentru a garanta o finanțare durabilă pentru organizațiile de femei care oferă sprijin specializat victimelor prin granturi pe termen lung acordate prin proceduri de achiziții publice transparente (articolul 8 din convenție); de a asigura faptul că datele colectate sunt dezagregate în funcție de factori relevanți și de a armoniza colectarea acestora (articolul 11 din convenție); de a asigura măsuri

preventive periodice menite să eradicizeze stereotipurile de gen, de a aborda inegalitatea de gen ca și cauză fundamentală a violenței împotriva femeilor și de a promova campanii de sensibilizare care să abordeze toate formele de violență împotriva femeilor, inclusiv dimensiunea lor digitală care vizează societatea în ansamblu (articolul 12 din convenție); de a asigura în mod sistematic o formare inițială și continuă pentru toți profesioniștii relevanți (articolul 15 din convenție); de a extinde și a furniza resursele adecvate pentru programele privind autorii actelor de violență domestică și de a adopta standarde uniforme (articolul 16 din convenție); de a îmbunătăți accesul victimelor la sprijin financiar, locuințe și locuri de muncă și de a asigura examinări medico-legale gratuite (articolul 20 din convenție); de a asigura adăposturi pentru toate victimele, inclusiv pentru cele care se confruntă cu discriminare intersecțională (articolul 22 din convenție); de a asigura accesibilitatea centrelor de trimitere a cazurilor de criză în urma violului sau a violenței sexuale, indiferent dacă victima este dispusă sau nu să denunțe infracțiunea (articolul 25 din convenție); de a încuraja denunțarea tuturor formelor de violență împotriva femeilor, de a consolida colectarea de probe și de a lua măsuri pentru a asigura tratarea eficientă a cazurilor (articolele 49 și 50 din convenție); de a implica toate instituțiile relevante în evaluarea riscurilor (articolul 51 din convenție); de a îmbunătăți monitorizarea și respectarea măsurilor de urgență și de protecție extinsă și de a asigura coerența procedurală (articolele 52 și 52 din convenție); și de a asigura punerea în aplicare efectivă a tuturor măsurilor de protecție a victimelor și de a garanta dreptul victimelor de a fi informate în mod corespunzător (articolul 56 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

- (16) În ceea ce privește Polonia, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a elabora politici cuprinzătoare și coordonate de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor care intră sub incidența convenției, de a consolida mecanismele de cooperare interinstituțională între autorități pentru a asigura accesul victimelor la mecanisme de sprijin și protecție și de a efectua analize comparative independente ale măsurilor și programelor existente (articolul 7 din convenție); de a consolida resursele financiare pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor, de a asigura introducerea unor linii bugetare specifice pentru măsurile de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor, de a furniza finanțare echitabilă și stabilă pentru ONG-uri și de a asigura participarea acestora la punerea în aplicare și la monitorizarea tuturor politicilor relevante (articolul 8 din convenție); de a aloca resursele umane și financiare necesare organismului coordonator al convenției (articolul 10 din convenție); și de a asigura colectarea de date dezagregate și de a armoniza colectarea de date între serviciile relevante (articolul 11 din convenție). Întrucât respectivul proiect de concluzii este în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestuia,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului părților, instituit în temeiul articolului 67 din Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea

violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cu ocazia celei de a 19-a reuniuni, este de a nu se opune adoptării următoarelor acte:

- (1) recomandare adresată Regatului Unit privind punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul, cuprinsă în documentul IC-CP(2025)22prov;
- (2) recomandări adresate Andorrei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)23prov;
- (3) recomandări adresate Belgiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)24revprov;
- (4) recomandări adresate Franței privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)25prov;
- (5) recomandări adresate Italiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)26prov;
- (6) recomandări adresate Țărilor de Jos privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)27prov;
- (7) recomandări adresate Portugaliei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)28prov];
- (8) recomandări adresate Serbiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)29prov; și
- (9) concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor adresate Poloniei adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2025)30prov.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*